

dyre Cigarer og selv ryger dem, og selv laver nogle dyre Støvler, som vi selv slider op. Det kan vi vistnok ikke leve af. Det tror vel ingen. Det er dog her Princippet, det gælder om, det gælder om at faa begyndt, saa mener man altid at kunne gaa videre. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at Regeringen er vel ikke alene Repræsentant for Landbruget, hvad har den gjort for Eksporten af Industri? Og han talte om den store Beskyttelse, Landbruget nu nød. Det var mig noget ganske nyt. Han talte i den Forbindelse om, at de Landbrugsprodukter, der indføres, stemples „udenlandsk“. Jeg skal dertil sige, at det finder jeg ganske rimeligt, og hvis Industrien vil have de Varer, der indføres paa vort Marked, stemplet som udenlandske, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at der skal han ikke finde mindste Modstand fra Landbrugets Side. Det er kun ganske rigtigt, at Købernefaar at vide, om Varerne er lavet her i Landet eller ikke. Med Hensyn til Eksporten har den danske Industri kun een Vej fremad, nemlig den Vej, Landbruget har fulgt, at blive konkurrencedygtig. Før Industriens Udøvere i Enighed vil sige: Vi vil konkurrere paa Verdensmarkedet, vi vil lave Varer bedre og billigere efter Kvaliteten end andre, naar de ikke frem. Danske Bønder har aldrig krævet, at Staten skulde give os en Begunstigelse ved en Fordyrelse af vore Produkter, som Landets øvrige Borgere skulde betale. En almindelig Toldbeskyttelse vilde ikke nytte, fordi vi har Overskudsudførsel og Hjemmemarkedet kun betyder mindre for os. Men en Eksportpræmie, som andre Lande bruger, kunde ganske vist give Bønderne flere Penge, men vel at mærke kun paa den øvrige Befolknings Bekostning, og det har vi aldrig forlangt. Vi har kun forlangt Verdensmarkedets Pris, og det er en stor Misforstaaelse, naar Socialdemokratiet har forarget sig over, at vi ogsaa herhjemme tog den Pris. Danske Bønder har kun forlangt fri Adgang til Verdensmarkedet og intet Indgreb i Handel og Omsætning og saa Statens Støtte gennem Diplomati og Konsulatsvæsen til at finde og erobre nye Markeder, Statens Støtte til de Bestræbelser, Landbruget selv udfødede. Jeg gør opmærksom paa, at vor Landbrugseksport for Aaret 1921 tilførte Landet tæt ved 1 200 Mill. Kr. — 1 191 Mill. Kr. Landets samlede Eksport var 1 400 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at Landbrugseksporten udgør 84,6 pCt. Før Krigen udgjorde den 90 pCt., den gik ned under Krigen som Følge af de særlige Forhold, større Forbrug herhjemme og en

mindre Produktion, men den har nu hævet sig fra 75 pCt. op paa omtrent 85 pCt. Og saa skal man jo lægge Mærke til, at det væsentligste af det Raamateriale, som fremkalder denne Eksport, er Landets egen Avl, hvorimod største Delen af det Raamateriale, som Industrien benytter, er indført — det stiller sig naturligvis meget forskelligt for de forskellige Industrier. Men denne store Landbrugseksport kan kun fortsættes, naar vi kan opretholde de intensive Driftsformer, vi nu har, og det vil for Samfundet være vigtigt, at det kan ske. Men denne stærkt drevne Produktion kan kun holdes oppe, naar der kan ske en betydelig Nedgang i Landbrugets Driftsudgifter, saaledes som Landbrugets Rentabilitet stiller sig for Tiden. Aaret 1921—22 har været et meget daarligt Aar for Landbruget. Jeg vil tillade mig at anføre Eksempler herpaa. Der er nylig offentliggjort i Bladet „Jydsk Landbrug“ 43 Landbrugsregnskaber fra Kolding-Egnen, der er ført af den anerkendt dygtige Regnskabsfører Jes Nielsen, ansat ved Kolding Herreds Landboforening. Med den højtærede Formands Billigelse vil jeg tillade mig at anføre nogle Tal derfra. De viser for Aaret 1921—22 et Nettoudbytte af minus 50 Kr. pr. ha; det er jo almindelig saadan, at Landbrugsregnskaber sluttet i Juni eller Juli Maaned. Det tilsvarende Tal for 1920—21 var et Plus paa 168 Kr. pr. ha. Alle Udgifter er medregnet, ogsaa Driftslederløn, derimod ikke Renter af Ejendommens Værdi. Driften har været normal, og ved Opgørelse af Status er Værdinøgningen paa Køer og Heste regnet som Konkurnedgang, ikke som Driftsudgift paa Regnskabet, altsaa kun som Formuenedgang. Det fremgaar af denne Opstilling, at Jordbrugernes samlede Arbejdsfortjeneste for legemligt Arbejde og som Driftsleder vil, naar Ejendommens Handelsværdi forrentes med 5 pCt., for Ejendomme paa 10—30 ha være minus 68 Kr., for Ejendomme paa 30—50 ha minus 92 Kr., for Ejendomme paa 50—100 ha minus 97 Kr. og paa Ejendomme over 100 ha minus 113 Kr. pr. ha. Men naar Ejendommen haves rentefri — det er kun de færreste, der er saaledes stillet —, saa vil der være et Plus paa 53 Kr. for den første Kategori, 23 Kr. for den næste, 24 Kr. for den tredie, men for Ejendomme over 100 ha vil der være et Minus paa 9 Kr., selv om Ejendommen ikke forrentes. Det giver et udmærket Udtryk for Rentabiliteten af Landbruget, denne samlede Arbejdsfortjeneste, naar man tager disse Landbrug som Helhed — Arbejdsfortjenesten vil sige Udbyttet af legemligt